

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 37. Armenorum Legatio ad Proclum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. A. C. 437.

bris Doctrinam alienam ab ea, quam pulo prædicabat, docuisse, & aliquos ejus libris superesse, in quibus Lector suum sub Anathematis pœna obtestatur ne eos cuiquam communicet. Dicebat S. Virginem non vere esse Matrem Dei. Hominem non secundum substantiam seu subsistentiam, sed bona voluntate Verbo unitum fuisse; Jesum Christum non aliter, quam relatione ad Deum, tanquam imaginem, esse adorandum. Jesu Christi carnem nihil prodesse. S. Petrum non fuisse confessum, Jesum Christum esse Deum, & Ecclesiam super fidem in hominem esse fundatam. hunc modum Rabbula Theodori Doctrinam recenset. Oculis captus erat, & extrema senectute laborans, haud diu post hæc e vivis abiit.

Matth. 16. 16

Theod. lect.

lib. II. p. 565.

§. XXXVII.

Armenorum Legatio ad Proclum.

Liberat. c. 10 Idem Rabbula, & Acacius Melitensis ad Episcopos Armeniæ Epistolas dederunt, hortantes, ne libros Theodori Mopsuesteni reciperent, quod Hæreticus esset, & Doctrinæ Nestorii Auctor. Cælicæ Episcopis agendi hæc ratio in Rabbula, & Acacio displicebat, dicebantque invidia impelli, ut ea facerent. At Episcopi Armeniæ, postquam conventum convocassent, duos Presbyteros Leontium

tium, & Aberium pro more ad Proclum Sæculum V.
A. C. 437.
Constantinopolitanum cum libellis suis,
& uno Theodori volumine, miserunt, ut
scirent, num Proclo Doctrina Theodori,
vel ea, quam Rabbula, & Acacius trade-
bant, probaretur. In Armenorum Li-
bello sequentia legebantur: *Fuit Homo,
Generis humani perniciēs, seu potius fe-
rox bellua, sub Diabolica hominis figu-
ra, qui falso nomen Theodori gerebat*
(nempe græce hæc vox significat: Do-
num Dei) *habitu, & Nomine Episcopus,
in Mundi angulo, & loco obscuro, Mopsue-
stæ, secundæ Ciliciæ urbe temnenda, lati-
tans, Pauli Samosatēni progenies, quamvis
etiam Photini, aliorumque Hæresiarcha-
rum verbis in suo de Incarnatione libro
usus fuerit. Ea fuit hominis vafrities,
& temeritas, ut vipereæ suæ linguæ a-
culeo, & veneno omnes homines interime-
re in votis habuerit.* Plures deinde tex-
tus ex Theodoro afferebant, accusabant-
que, Hæresis Nestorianæ Auctorem fuis-
se; in Libelli conclusione Proclum roga-
bant, ut, quia Nestorius in Concilio E-
phesino nominatim damnatus fuisset,
ipse etiam Theodorum nominatim, om-
nesque, qui in Syria, & Cilicia ejus Do-
ctrinam sequebantur, condemnare vel-
let. In titulo hujus Libelli legitur;
fuisse præsentatum a Presbyteris, & Dia-
conis, quos Episcopi, Presbyteri, Monachi,
&

Sæculum V. & alii ex magna Armenia, & Persia, & aliisque Nationibus, ad Proclum, Episcopum Constantinopolitanum, miserunt

A. C. 437.

Proclus acceptis his litteris, & diligenter examinatis, scripsit longam

Tom. 3. Conc. Armenos Epistolam, quæ deinde Tomo p. 1217. ibid. dicta est, & in quibusdam latinis Editionibus Theodosio decimo quinto, & Valentiniano quarto Consulibus, id est, anno 435. data. Ad Episcopos, Presbyteros, & Archimandritas totius Armeniae directa est. In ea Proclus clare explicat Incarnationis fidem, nempe unitatem

p. 1232.

Procli Epist. Personæ, salva Naturarum distinctione, & ait; unum ex Trinitate Carnem assumpsisse. Hæc verba postmodum a Criticis rigidissime discussa. At vero de

p. 1225.

Theodoro Mopsuesteno nulla mentio; satis est Proclo errores refellere, dum neminem nominat. Hunc Tomum ad Joannem Antiochenum transmisit, per manus Theodori, Diaconi sui, & Maximi, districtè imperans, ut in omnibus voluntatem Joannis exequerentur, & Ecclesiarum pacem non turbarent. Tomo suo adjunxit articulos, tanquam hæreticos, presso Auctoris nomine, rogans Joannem Antiochenum, ut, conservandæ fidei amore, suo Tomo subscriberet, & hos articulos rejiceret. Ecce autem Legati Nomen Theodori Mopsuesteni, & quorundam aliorum veterum subjunxerunt,

Liber. c. 10.

Facund.

VIII. c. 2.

Joannem Antiochenum, ut, conservandæ fidei amore, suo Tomo subscriberet, & hos articulos rejiceret. Ecce autem Legati Nomen Theodori Mopsuesteni, & quorundam aliorum veterum subjunxerunt,

runt,

runt, ut anathematizarentur. Joannes Sæculum V.
 Antiochenus, & Episcopi Orientis, cum A. C. 437.
 ipso congregati, perlectum Procli To-
 mum, probarunt, & subscripserunt, ve-
 rum articulos, cum suis Auctoris sub-
 junctos, damnare recusarunt, cumque
 crederent, Proclum Legatis suis man-
 dasse, ut hos damnari expeterent, data
 Epistola Synodica conquesti sunt, quod
 Theodorum, virum, in pace, & commu-
 nione Ecclesiæ defunctum, condemnare
 vellet.

Proclus factum illorum, qui Articulis Auctorum Nomina subjunxerant, da-
 mnavit, & Maximo præcepit, ut, quæ Jo-
 annes Antiochenus juberet, simpliciter
 faceret. Joannes sua ex parte ad S. Cy-
 rillum scripsit, restaurari turbas, & timen-
 dum, ne multi in Nestorii errores, quos
 reliquerant, relaberentur. Quosdam
 Constantinopolim profectos, Imperato-
 rem sollicitasse, ut mandatum ederet,
 quo omnes Theodori Mopsuesteni libros,
 ejusque Personam anathematizare tene-
 rentur; maximam esse in Oriente viri
 famam, & summam de librorum ipsius
 præstantia opinionem; Orientales, ita
 animo esse comparatos, ut prius vivos
 comburi se paterentur, quam Theodo-
 rum damnent. Tum hac super re S. Cy-
 rillus scripsit ad Proclum: *Maximæ pro-
 fecto molis fuit, omnium animos per uni-
 versam*

*Ex ep. Cyr.
 tom. 5. Conc.
 p. 486.*

Sæculum V. *versam Ecclesiam adducere, ut Nestor
 A. C. 437. errores damnarent; id factum fuisse,
 dieque quidam Orientales vehementissimè
 dolent; ægerrime enim dolores animi
 nari solent; interim tamen pacata sunt
 omnia; quis ergo extinctum ignem resuscitat?
 non ignoro in Scriptis Theodori
 plures legi errores, sed vereor, ne hoc pro
 textu iterum Nestorii Hæresis propugnetur.
 Illud vero te scire expedit, Patribus in
 Concilio Ephesino oblatam fuisse fidei
 expositionem, quam Theodori esse dicebant,
 pessimi tenoris; hanc Synodus damnavit,
 ipsius autem nulla facta est mentio, &
 nominatim non fuit anathematizatus. Id
 vero tunc facere magnæ prudentiæ fuit,
 ne aliqui, fama viri permoti, ab Ecclesia
 discederent. Eadem industria nobis
 hodie opus est. Cum error Nestorii
 rejicimus, satis errores cæterorum, his
 similes, damnamus.*

Fac. I. III. c. 3. to. 5. Conc. p. 487. Post hæc vero Diaconus, cui nomen
 Basilii, accepto Procli Tomo, Armenorum
 Libellis, & quibusdam scriptis aliis quæ
 his adjunxit, Alexandriam venit, & omnia
 S. Cyrillo tradidit. Is videns, esse se, qui
 sua dissimulatione abuterentur, & Theodori
 Mopsuesteni errores defenderent, credit,
 officii sui esse, ut contra eum scriberet,
 & aperte ut Hæreticum haberet. Diaconus
 Basilii, ubi Constantinopolim rediit, Notas composuit

fuit, quas Proclo obtulit, jungens ea omnia, quæ S. Cyrillo tradiderat, & videns, quod Proclus Tomum suum ad Armenos jam misisset, librum exiguum concinnavit, in quo affirmabat, libros Theodori, eodem modo, ac libros Arii, & Eunomii rejiciendos. Oblata hac occasione, non nulli Monachi ex Armenia Constantinopolim venerunt, & attulerunt articulos; eosque se ex Libris Theodori Mopsuesteni, aliorumque Patrum, qui illa ætate contra Apollinarem scripserant, excerptisse dicebant. De his cum multis hominibus collocuti, animos commovebant in Civitate Constantinopolitana, & mandatum Imperatoris, quo articuli isti anathemate percuti juberentur, impetrare satagebant. Exinde urbes, & Monasteria in Oriente circumcursabant, & clamitabant, hos articulos unacum suis Auctoribus esse damnandos, quia eorum sensus a Nestorii hæresi nihil abhorreret. Hi, cum viro- rum potentium Patrocinium invenissent, Clericos, populumque minis terrebant, & Monachorum quietem perturbabant.

Sæculum V.
A. C. 437.

Facund. lib. III. p. 136.

§. XXXVIII.

Concilium Antiochenum Theodoro favens.

Cum hæc ita essent, Concilium ex omnibus Orientis Provinciis Antiochiæ cum Joanne congregatum, tres epistolas Synodales, ad Imperatorem unam, ad

Col. Baluz. p. 943.

Hist. Eccles. Tom. VI. X Pro-